

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: nesvojprávny **J.**, bytom Ž., zastúpený J. opatrovníkom, bytom ako žalobca, právne zastúpený JUDr. G., advokátkou z N., proti žalovanému: **Slovenská inšpekcia životného prostredia**, Inšpektorát životného prostredia Bratislava, Odbor integrovaného poľovania a kontroly, Prievozska 30, Bratislava 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3520/OIPK-814/06-Ve/370630205 zo dňa 27. septembra 2005, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/130/2008-67 zo dňa 27. februára 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/130/2008-67 zo dňa 27. februára 2009 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia podľa § 250b ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej na účely tohto rozhodnutia len „O.s.p.“) za použitia analógie § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastavil z dôvodu, že uplynutie stanovenej trojročnej lehoty na postup súdu podľa § 250b ods. 2 O.s.p., t.j. na uloženie povinnosti správneho orgánu doručiť žalobcovi rozhodnutie, ktoré mu nebolo doručené, predstavuje neodstrániteľný nedostatok konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vyhovieť návrhu, ale konanie musí zastaviť.

Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie s odôvodnením, že v predmetnej veci súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, keď svojim uznesením zastavil konanie z dôvodu, že lehota uplynula počas toho, ako bola vec postúpená z dôvodu miestnej príslušnosti z Krajského súdu v Bratislave na Krajský súd v Nitre. Žalobca uviedol,

že prieťahy v konaní súdov nemôžu byť na ujmu účastníka konania, ktorý v zákonom stanovenej lehote podal na súd žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy. Žalobca ďalej uviedol, že z ustanovenia § 105 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v súvislosti s podaním žaloby na nepríslušnom súde zostávajú právne účinky spojené s podaním žaloby zachované, a teda oneskorené postúpenie veci nepríslušným súdom na miestne príslušný súd, nemôže mať také procesnoprávne dôsledky ako je zmeškanie lehoty podľa § 250d O.s.p. Žalobca poukázal na skutočnosť, že napadnutím rozhodnutím došlo k porušeniu článku 46 a článku 48 Ústavy Slovenskej republiky. Žalobca napadol rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu, nakoľko súd prvého stupňa nesprávne právne vec posúdil a žalobcovi ako účastníkovi konania odňal možnosť konať pred súdom. Žalobca navrhol, aby odvolací súd podľa § 221 O.s.p. zrušil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátil vec súdu prvého stupňa na konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Odvolací súd zo spisu prvostupňového súdu zistil, že žalobca podal na Krajský súd v Bratislave dňa 4. júla 2008 žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1S/138/2008-31 zo dňa 18. septembra 2008 ako nepríslušný súd postúpil vec na vecne a miestne príslušný Krajský súd v Nitre. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25. septembra 2008. Krajský súd v Nitre predmetnú vec obdržal dňa 14. novembra 2008.

Krajský súd v Nitre napadnutým uznesením konanie o žalobe zastavil a v odôvodnení uviedol, že súd kedykoľvek prihliada na to, či sú splnené podmienky podľa § 103 O.s.p. za ktorých môže vo veci konať. Uplynutie stanovenej trojročnej lehoty na postup súdu podľa § 205b ods. 2 O.s.p. predstavuje neodstrániteľný nedostatok konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vyhovieť návrhu, ale konanie musí zastaviť. Z dikcie zákona jednoznačne vyplýva, že „súd uloží doručiť rozhodnutie len vtedy, ak od vydania rozhodnutia neuplynula lehota troch rokov“, nie od právoplatnosti. Žalobca podal žalobu na Krajskom súde v Bratislave dňa 4. júla 2008, ktorý odstúpil vec Krajskému súdu v Nitre ako súdu miestne

príslušnému na rozhodnutie dňa 14. novembra 2008. Nakoľko lehota na postup podľa § 250b ods. 2 O.s.p. súdu uplynula dňa 27. septembra 2008, súd postupom podľa § 250b ods. 3 O.s.p. s použitím analógie podľa § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastavil.

Podľa § 250b ods. 2 O.s.p. ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správne orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

Podľa § 250b ods. 3 O.s.p. súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Podľa § 104a ods. 4 O.s.p. a § 105 ods. 4 O.s.p. právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

Podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci neboli dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania. Odvolací súd dospel k záveru, že nemôže byť na ujmu toho, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, aby z objektívnych dôvodov, ktoré nastávajú na strane krajského súdu alebo celej sústavy súdov, bolo uplatnenie jeho procesné právo ustanovené v § 250b ods. 2 O.s.p. zmarené. Jediná možnosť, ako sa takáto osoba môže domôcť ochrany svojho práva, je podanie žaloby proti takémuto rozhodnutiu. V prípade, že je podaná žaloba v lehote od vydania rozhodnutia správneho orgánu do uplynutia troch rokov od vydania

takéhoto rozhodnutia na súd, je potrebné tento úkon považovať za prejav vôle smerujúci k uplatneniu procesného práva ustanoveného v § 250b ods. 2 O.s.p. Iný výklad tohto ustanovenia spôsobuje odňatie možnosti konať pred súdom a porušenie ústavného práva na súdnu a inú ochranu zakotvenú v čl. 46 a nasl. Ústavy SR. V prípade, že je žaloba podľa § 250b ods. 2 podaná na nepríslušný súd, právne účinky spojené s podaním žaloby podľa § 104a ods. 4 O.s.p. a § 105 ods. 4 O.s.p. zostávajú zachované.

V predmetnej veci rozhodnutie žalovaného ako správneho orgánu bolo vydané dňa 27. septembra 2005. Žaloba bola podaná na nepríslušný Krajský súd v Bratislave dňa 4. júla 2008, teda v lehote podľa § 250b ods. 3 O.s.p., ktorá uplynula 27. septembra 2008. Podľa názoru odvolacieho súdu tým, že žaloba bola podaná na nepríslušný súd do 27. septembra 2008, bola splnená podmienka uplatnenia práva v lehote podľa § 250b ods. 3 O.s.p. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne vyložil ustanovenie § 250b ods. 3 O.s.p., keď uviedol, že z dikcie zákona jednoznačne vyplýva, že „súd uloží doručiť rozhodnutie len vtedy, ak od vydania rozhodnutia neuplynula lehota troch rokov“. Pri takomto výklade a následnej aplikácii § 250b ods. 3 O.s.p. podľa názoru odvolacieho súdu dochádza k odňatiu možnosti jednotlivca, ktorý nie je alebo nebol účastníkom v konaní konať pred súdom. Navyše, uvedený výklad ust. § 250b ods. 3 O.s.p. by nezabezpečil aplikovateľnosť tohto ustanovenia aj na prípady žaloby podanej včas, tzn. pred uplynutím 3-ročnej lehoty na kompetentný súd, napríklad po 2 rokoch od vydania dotknutého rozhodnutia správneho orgánu, avšak personálne, organizačné alebo iné dôvody by zapríčinili, že počas zvyšnej časti 3-ročnej lehoty by súd nebol objektívne schopný konať v zmysle § 250b ods. 2 O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi, prípadne tomu, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať znemožní realizácia jeho procesných práv. Za takýto postup treba považovať aj zastavenie konania o žalobe v prípade, že podmienky pre takýto postup súdu neboli splnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. s poukazom na § 246c ods. 1 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.).

P O U Č E N I E : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. novembra 2009

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová